

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 214.493 van 7 juli 2011
in de zaak A. 194.044/VII-37.957.**

In zake : Herman VANCOPPENOLLE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Jean-Baptiste Petitat en Victor Petitat
kantoor houdend te 8310 Sint-Kruis
Sportstraat 49
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bernard Derveaux
kantoor houdend te 3078 Kortenberg
Veldstraat 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 22 september 2009, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de minister van Justitie van 29 juli 2009 waarbij het beroep van Herman Vancoppenolle tegen de beslissing van de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen van 4 juli 2008 tot intrekking van het recht om bepaalde vuurwapens en bijhorende munitie voorhanden te hebben, wordt verworpen en waarbij de verzoeker het recht wordt ontzegd om andere vuurwapens voorhanden te hebben.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Adjunct-auditeur Frederic Eggermont heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoeker heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 mei 2011.

Kamervoorzitter Luc Hellin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Victor Petitat, die verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Bernard Derveaux, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker beschikt over een jachtverlof voor het jachtseizoen 2006-2007.

3.2. Op 30 augustus 2006 om 17 uur stellen drie boswachters vast dat ter hoogte van een bosje met een veedrinkpoel en een moeraszone tussen de Willekomstraat en een landweg in Tielt maïskorrels zijn uitgestrooid. De

boswachters veronderstellen dat de maïs door jagers werd uitgestrooid om wilde eenden aan te trekken. Het doden van wild met gebruik van lokaas is verboden door artikel 19 van het jachtdecreet van 24 juli 1991 (hierna : jachtdecreet).

3.3. De boswachters stellen op 1 september 2006 om 20 uur vast dat rond diezelfde plaats meermaals wordt geschoten. Om 20.40 uur vallen de laatste schoten en komen de jagers uit de dekking, een tiental meter van de poel waar lokvoeder was gestrooid. De boswachters stellen vast dat er nu geen voeder meer ligt. Ze merken op dat er ook een geschoten houtduif ligt, een soort waarop de jacht nog niet is geopend, wat een inbreuk is op het besluit van de Vlaamse regering van 18 juli 2003 betreffende de jacht in het Vlaamse Gewest voor de periode van 1 juli 2003 tot 30 juni 2008.

De boswachters stellen vast dat zestien jagers hebben deelgenomen aan de jachtpartij. Allen waren in het bezit van de nodige jachtverloven en jachtwapens die voldeden aan de geldende voorschriften. Gezien het grote aantal jagers en de gespannen sfeer beslissen de boswachters enkel de jachtrechthouder, zijnde de verzoeker, te verhoren, ook omdat de boswachters niet hebben kunnen vaststellen wie de lokmaïs heeft aangebracht, noch wie de houtduif heeft afgeschoten.

3.4. Op 6 september 2006 wordt de verzoeker verhoord door twee van de drie boswachters. Hij wordt ervan op de hoogte gebracht dat het niet verboden is om te voederen, maar dat er dan binnen de maand na de laatste voeding en op minder dan 200 meter niet op waterwild mag worden gejaagd. De verzoeker antwoordt hierop "ja, dan heeft het geen zin dat we voederen". Voorts verklaart de verzoeker als volgt : "Ik kan ten stelligste zeggen dat het eten, maïs, zeker niet door mij is gegooit. Ik weet niet wie de Houtduif heeft geschoten. Ze is ook niet in de frigo gelegd. Ik toon u het document van levering aan wildhandel Vermeersch. Er staat enkel op 146 eenden".

3.5. Met een brief van 9 oktober 2006 vraagt het Agentschap voor Natuur en Bos, Buitendienst West-Vlaanderen aan de arrondissementscommissaris om, ingevolge de inbreuk op artikel 19 van het jachtdecreet, het jachtverlof van de verzoeker onmiddellijk in te trekken. De arrondissementscommissaris gaat niet in op dit verzoek.

3.6. Op 9 november 2006 ontvangt het parket van de procureur des Konings te Brugge het door de boswachters opgestelde proces-verbaal BG.63.H2.151092/06 houdende de vaststellingen van 30 augustus en 1 september 2006 en het verhoor van 6 september 2006.

3.7. Met een brief van 5 december 2006 meldt de procureur des Konings aan de verzoeker dat er voldoende bezwaren bestaan om hem te vervolgen, maar dat de strafvordering zal vervallen bij betaling van 125 euro, bij wijze van minnelijke schikking.

3.8. De verzoeker gaat in op het voorstel tot minnelijke schikking en betaalt het bedrag op 29 december 2006.

3.9. Op 21 december 2006 biedt de verzoeker zes jachtwapens ter registratie aan bij de lokale politie van de politiezone Regio Tielt. Het betreft een jachtgeweer van het merk Saint-Etienne, kaliber .12; een jachtkarabijn van het merk Browning, kaliber .22 LR; een jachtgeweer van onbekend merk, kaliber .12; een jachtgeweer van het merk Browning, kaliber .12; een jachtgeweer van het merk Weatherby, kaliber .12; en een jachtgeweer van het merk FN, kaliber .12.

3.10. In juni 2007 dient de verzoeker een aanvraag in voor het verkrijgen van een nieuw jachtverlof voor het jachtseizoen 2007-2008.

3.11. Met betrekking tot die aanvraag verleent de procureur des Konings te Brugge op 18 september 2007 volgend advies aan de arrondissementscommissaris : "Mijn ambt is de mening toegedaan dat het

gepleegde jachtmisdrijf ernstig genoeg is om het jachtverlof voor de betrokkene in te trekken of te weigeren".

3.12. Op 17 oktober 2007 weigert de arrondissementscommissaris aan de verzoeker een jachtverlof voor het jachtseizoen 2007-2008. Die beslissing luidt als volgt :

"(...)

Gelet op de mededeling van de woudmeester dd. 9 oktober 2006 waarin ter kennis gebracht wordt dat de heer Herman Vancompenolle werd geverbaliseerd wegens inbreuk op artikel 19 van het jachtdecreet van 24 juli 1991 en dat dit strafdossier werd afgehandeld met een minnelijke schikking.

Gelet op het advies van de procureur des konings te Brugge dd. 18 september 2007 waarin hij de mening is toegedaan dat het gepleegde jachtmisdrijf ernstig genoeg is om het jachtverlof van Herman Vancompenolle in te trekken.

Gelet op het advies van de woudmeester dd. 17 september 2007 waarbij hij adviseert om het jachtverlof dit jaar niet af te leveren voor 15 november 2007 en af te wachten of betrokkene geen nieuwe overtredingen begaat.

Gelet op artikel 19, 4e lid van het jachtdecreet waarbij bepaald wordt dat de arrondissementscommissaris het jachtverlof voorlopig kan intrekken ongeacht de reglementaire bepalingen betreffende de afgifte van de jachtverloven;

Overwegende dat de hiervoor vermelde feiten aanleiding geven tot het voorlopig intrekken van het jachtverlof. Dat het wegens deze omstandigheden dan ook niet verantwoord zou zijn om de heer Herman Vancompenolle een jachtverlof te verstrekken dat logischerwijze onmiddellijk daarna voorlopig zou moeten worden ingetrokken;

(...)".

3.13. Met een brief van 13 november 2007 vraagt de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen aan de procureur des Konings te Brugge of het, in het licht van de beslissing van de arrondissementscommissaris van 17 oktober 2007 en van het voorafgaand advies van de procureur des Konings van 18 september 2007, nog aangewezen is dat de verzoeker in het bezit blijft van vuurwapens.

3.14. Met een brief van 13 december 2007 antwoordt de procureur des Konings aan de provinciegouverneur als volgt : "Mijn ambt ziet geen reden tot de

schrapping van de registratie van vuurwapens van betrokkene na het weigeren van het jachtverlof voor het thans lopende jachtseizoen".

3.15. Met een schrijven van 11 december 2007 stelt de verzoeker bij de provinciegouverneur beroep in tegen de beslissing van de arrondissementscommissaris van 17 oktober 2007 om hem een jachtverlof voor het jachtseizoen 2007-2008 te weigeren.

3.16. Met een brief van 13 maart 2008 meldt de provinciegouverneur aan de verzoeker dat overeenkomstig artikel 8, § 1, van het koninklijk besluit van 28 februari 1977 betreffende de afgifte van jachtverloven en jachtvergunningen het dossier voor beslissing aan de minister bevoegd voor de jacht zal worden overgemaakt. De provinciegouverneur voegt hieraan toe dat hij geen bezwaar heeft tegen het opnieuw verlenen van het jachtverlof voor het seizoen 2008-2009. Hij stelt voorts als volgt :

"Ik heb in overeenstemming met artikel 8§1 van het koninklijk besluit van 28 februari 1977 betreffende de afgifte van jachtverloven en jachtvergunningen de heer arrondissementscommissaris en de heer Procureur des Konings in deze geraadpleegd.

In zijn advies van 3 januari 2008 bevestigt arrondissementscommissaris Debyser zijn eerdere stelling. De heer Vancompenolle erkent een strafrechterlijke of burgerrechterlijke fout te hebben begaan door het aanvaarden van een minnelijke schikking. De minnelijke schikking doet echter de gepleegde feiten niet verdwijnen. Zowel de Woudmeester als de procureur des Konings zijn van oordeel dat deze feiten ernstig genoeg zijn om betrokkene geen jachtverlof toe te kennen.

Uit wat voorafgaat blijkt dat er voldoende elementen aanwezig zijn in het dossier om betrokkene het recht om te jagen te ontfangen.

In zijn advies van 29 januari 2008 ziet de Procureur des Konings van Brugge geen enkele reden om iets te wijzigen aan zijn advies van 18 september 2007".

3.17. Met een brief van 31 maart 2008 meldt het Agentschap voor Natuur en Bos aan de verzoeker dat zijn beroep tegen de weigering van de arrondissementscommissaris om hem een jachtverlof voor het jachtseizoen 2007-2008 te verlenen onontvankelijk is op grond van procedurele redenen.

3.18. Met een schrijven van 11 april 2008 vraagt de provinciegouverneur een advies aan de procureur des Konings te Brugge aangaande de moraliteit van de verzoeker, teneinde, wat het wapenbezit in zijn hoofdte betreft, het potentieel gevaar voor de openbare orde in te schatten.

3.19. Met een brief van 17 april 2008 antwoordt de procureur des Konings aan de provinciegouverneur als volgt : "Mijn ambt geeft een ongunstig advies voor het voorhanden hebben van vergunningsplichtige vuurwapens op grond van de gepleegde inbreuken inzake de wetgeving betreffende de jacht".

3.20. Op 4 juli 2008 beslist de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen om de verzoeker het recht te ontzeggen nog langer de zes voormelde vuurwapens en bijhorende munitie voorhanden te hebben. Die beslissing luidt als volgt :

"(...)

Gelet op het besluit van de arrondissementscommissaris van 17 oktober 2007 waarbij het jachtverlof wordt geweigerd aan de heer Vancoppenolle wgens inbreuken op artikel 19 van het jachtdecreet van 24 juli 1991;

Gelet op het advies ontvangen op 22 april 2008 van de procureur des Konings te Brugge waarbij het volgende advies wordt geformuleerd:

'mijn ambt geeft een ongunstig advies voor het voorhanden hebben van vergunningsplichtige vuurwapens op grond van de gepleegde inbreuken inzake de wetgeving betreffende de jacht'

Overwegende dat een onberispelijk gedrag een absolute vereiste is om een wapen te mogen bezitten;

Overwegende dat de gepleegde feiten geen uiting zijn van een onberispelijk gedrag, meer nog, dat uit de gegevens blijkt dat betrokkene niet voldoet aan de vereisten van onberispelijk gedrag;

Overwegende dat de artt. 11, §1, tweede lid en 13 lid 1 van de wapenwet van 8 juni 2006 bepalen dat de gouverneur een vergunning of het recht om een wapen voorhanden te hebben kan intrekken als het voorhanden hebben van het wapen de openbare orde kan verstoren of als de wettige reden niet meer bestaat;

Overwegende dat het begrip openbare orde in de ruime zin van het woord moet worden opgevat, namelijk met inbegrip van de openbare veiligheid, de openbare rust en gezondheid;

Overwegende dat één van de bedoelingen van de nieuwe wapenwet van 8 juni 2006 het beschermen van de samenleving en het verminderen van ongelukken is;

Overwegende dat uit de stukken die zich in het dossier bevinden blijkt dat het gedrag van de heer Vancoppenolle Herman niet de vereiste waarborgen

biedt zodat er voldoende ernstige en concrete redenen zijn om te besluiten dat het voorhanden hebben van een vuurwapen in deze omstandigheden als zeer nadelig en gevaarlijk voor de openbare orde en veiligheid dient aanzien te worden;

Overwegende dat gelet op de feiten het opportuun is om zo spoedig mogelijk een definitieve maatregel te treffen in het belang van de openbare orde en veiligheid.

(...)"

3.21. Op 30 juli 2008 beslist de arrondissementscommissaris om het door de verzoeker aangevraagde jachtverlof voor het seizoen 2008-2009 te weigeren. Die beslissing luidt als volgt :

"(...)

Gelet op het besluit dd. 4 juli 2008 van de gouverneur van West-Vlaanderen waarbij de heer Herman Vancoppenolle het recht wordt ontzegd nog langer een aantal vuurwapens en bijhorende munitie voorhanden te hebben;

Gelet op artikel 11 §1 van hogervermelde wet van 8 juni 2006, waarbij wordt bepaald dat het particulieren verboden is een vergunningsplichtig vuurwapen of de daarbij horende munitie voorhanden te hebben, zonder een voorafgaande vergunning verleend door de gouverneur;

Gelet op artikel 12 van voornoemde wet van 8 juni 2006 waarbij artikel 11 niet van toepassing is op houders van een jachtverlof, die lange vuurwapens ontworpen voor de jacht, evenals de daarbij horende munitie voorhanden mogen hebben, op voorwaarde dat hun strafrechtelijke antecedenten, hun kennis van de wapenwetgeving en hun geschiktheid om veilig een vuurwapen te hanteren vooraf zijn nagegaan;

Gelet op artikel 7 van hogervermeld K.B. van 28 februari 1977 waarbij wordt bepaald dat de arrondissementscommissaris het verlof kan weigeren aan degenen wier slecht gedrag, geestestoestand of vorig gedrag laat veronderstellen dat zij een slecht gebruik van hun wapens maken;

Gelet op het overwegende gedeelte van het besluit van de gouverneur van West-Vlaanderen dd. 4 juli 2008 waaruit blijkt dat het gedrag van de heer Vancoppenolle niet de vereiste waarborgen biedt zodat er voldoende ernstige en concrete redenen zijn om te besluiten dat het voorhanden hebben van een vuurwapen in deze omstandigheden als zeer nadelig en gevaarlijk voor de openbare orde en veiligheid dient te worden aanzien;

Gelet op het advies van de procureur des Konings te Brugge dd. 10 juli 2008;

Overwegende dat de vaststellingen van de gouverneur in zijn besluit dd. 4 juli 2008 een afdoende motivering is om het jachtverlof aan de heer Vancoppenolle te weigeren;

Overwegende dat onder dekking van het jachtverlof vuurwapens bestemd voor de jacht kunnen worden aangekocht, dat een jachtverlof géén middel mag zijn om de bepalingen van de wapenwet te omzeilen.

(...)"

3.22. Met een brief van 14 augustus 2008 stelt de verzoeker bij de minister van Justitie beroep in tegen de beslissing van de provinciegouverneur van 4 juli 2008 waarbij hem het recht wordt ontzegd om nog langer de voormelde zes vuurwapens en bijhorende munitie voorhanden te hebben.

3.23. Op 20 oktober 2008 stelt de verzoeker bij de provinciegouverneur beroep in tegen de beslissing van de arrondissementscommissaris van 30 juli 2008 tot weigering van het jachtverlof voor het seizoen 2008-2009. De provinciegouverneur maakt dit beroep over aan het Agentschap voor Natuur en Bos.

Op 7 januari 2009 beslist het Agentschap voor Natuur en Bos het beroep van de verzoeker in te willigen. Die beslissing luidt als volgt :

"(...)

Het Agentschap voor Natuur en Bos is als beroepsinstantie bevoegd om te oordelen over alle elementen in het dossier die moeten toelaten te antwoorden op de vraag of het gedrag van de heer Vancoppenolle een slecht wapengebruik doet veronderstellen.

Uit het dossier blijkt dat de heer Vancoppenolle in 2007 werd geverbaliseerd wegens inbreuk op artikel 19 van het jachtdecreet, nl. het gebruik van maïs om eenden te lokken om ze vervolgens te kunnen schieten, voor het jagen op waterwild op minder dan 200 meter van een voederplaats en voor het schieten van een houtduif buiten het jachtseizoen.

Het is hierbij helemaal niet duidelijk wie strafrechtelijk in de fout is gegaan: op de jachtdag zelf werd gejaagd met 16 jagers, waaronder Vancoppenolle. Enkel Vancoppenolle werd in zijn hoedanigheid van jachtrechthouder verhoord; hij ontkent ten stelligste maïs te hebben uitgestrooid en weet niet wie de houtduif heeft geschoten.

Het parket heeft aan de heer Vancoppenolle een minnelijke schikking aangeboden en de heer Vancoppenolle heeft die betaald. Volgens zijn raadsman mag hieruit geen erkenning van de strafrechtelijke aansprakelijkheid door zijn cliënt worden afgeleid: zijn cliënt heeft de minnelijke schikking betaald 'om de stress en onkosten van een strafprocedure te vermijden'. De heer Vancoppenolle werd derhalve niet veroordeeld voor deze feiten.

Hoewel er dus geen juridisch bewijs is dat Vancoppenolle de strafbare feiten zelf heeft gepleegd, kan niet ontkend worden dat hij als jachtrechthouder en gastheer minstens een gedeeltelijke verantwoordelijkheid draagt voor de jachtdaden van zijn medejagers op zijn jachtterrein. In die zin zou kunnen worden gesteld dat zijn gedrag een slecht wapengebruik kan veronderstellen

die tot de sanctie van weigering van een jachtverlof kan leiden.

Aan de heer Vancoppenolle werd op grond van dezelfde jachtfeiten al een jachtverlof geweigerd voor het jachtseizoen 2007-2008. De heer Vancoppenolle heeft daartegen beroep ingediend. In een schrijven van 13 maart 2008 ter advisering van het Agentschap voor Natuur en Bos stelde de gouverneur 'dat er voldoende elementen aanwezig zijn in het dossier om betrokkene het recht om te jagen te ontfeggen voor het seizoen 2007-2008 maar opnieuw toe te staan voor het seizoen 2008-2009'. De procureur zag in een schrijven van 13 december 2007 'geen redenen tot schrapping van de registratie van vuurwapens van betrokkene na het weigeren van het jachtverlof voor het thans lopende jachtseizoen'. Het beroep werd uiteindelijk om procedurele redenen niet ontvankelijk verklaard.

Het is dan ook merkwaardig te moeten vaststellen dat de gouverneur met zijn besluit van 4 juli 2008 tot intrekking van het recht van Vancoppenolle om vuurwapens voorhanden te hebben volledig ingaat tegen zijn eigen standpunt van 13 maart 2008 toen hij stelde geen bezwaar te hebben tegen het opnieuw verlenen van het jachtverlof voor het jachtseizoen 2008-2009, te meer daar geen enkel nieuw feit lastens Vancoppenolle is opgedoken.

Het is evenmin duidelijk waarom de gouverneur op 11 april 2008 een nieuw advies vraagt aan de procureur, aangezien die in hetzelfde dossier al op 13 december 2007 een voor de betrokkene gunstig advies had gegeven (zie hoger). Het nieuwe advies van de procureur van 17 april 2008 is nu ongunstig voor Vancoppenolle. Ook hier moet worden vastgesteld dat procureur zijn advies heeft gewijzigd zonder dat er nieuwe feiten lastens Vancoppenolle zijn opgedoken.

Het feit dat de heer Vancoppenolle ook voor het jachtseizoen 2007-2008 geen jachtverlof heeft verkregen betekent dat hem de facto een jachtverbod van nu al anderhalf jaar is opgelegd. Dat lijkt een voldoende zware sanctie voor een persoon die niet werd veroordeeld voor voornoemde feiten, en die altijd ontkend heeft dat hij voornoemde jachtfeiten heeft gepleegd en waar ook geen sluitende bewijzen voorhanden zijn dat hij die feiten zou hebben gepleegd.

Gelet op het voorgaande zijn er volgens het Agentschap voor Natuur en Bos geen zwaarwichtige redenen meer om de afgifte van een jachtverlof voor het jachtseizoen 2008-2009 aan de heer Herman Vancoppenolle te weigeren.

(...)"

3.24. De minister van Justitie verwerpt op 29 juli 2009 het beroep van de verzoeker tegen de beslissing van de gouverneur van 4 juli 2008 waarbij hem het recht wordt ontfegd nog langer de voormelde zes vuurwapens en bijhorende munitie voorhanden te hebben. Daarnaast ontfegt de minister van Justitie de verzoeker het recht om andere vuurwapens voorhanden te hebben.

Dit is de bestreden beslissing. Zij luidt als volgt :

"(...)

Op 17 oktober 2007 heeft de arrondissementscommissaris besloten om u geen jachtverlof voor het seizoen 2007-2008 af te leveren. Redenen voor deze weigering zijn de feiten die zich hebben afgespeeld op 30/08/2003 en 01/09/2003, vastgelegd in het proces verbaal BG.63.H2.151092/06 (zie infra).

Naar aanleiding van deze informatie heeft de gouverneur van West-Vlaanderen de procureur des Konings te Brugge om advies verzocht. In eerste instantie oordeelde de procureur des Konings te Brugge dat het weigeren van een jachtverlof geen reden is tot schrapping van de registratie van vuurwapens. Hierop heeft de gouverneur van West-Vlaanderen de bevoegde procureur om een advies verzocht 'die een uitspraak doet over de moraliteit van betrokkene', dit ter inschatting van een potentieel gevaar voor de openbare orde. Op 17 april 2008 heeft de procureur des Konings te Brugge een ongunstig advies verstrekt gezien de gepleegde inbreuken op de jachtwetgeving. Dit ongunstig advies werd door zijn ambt nogmaals bevestigd op 1 oktober 2008.

Ter motivering van dit ongunstig advies bezorgde de procureur des Konings te Brugge de federale wapendienst een kopie van uw strafregister waarop volgende veroordelingen en minnelijke schikkingen worden vermeld:

- *Hof van Beroep te Gent dd. 02/02/1989 inzake het verhandelen en toedienen van stoffen met hormonale of antihormonale werking;
- *Correctionele Rechtbank te Brugge dd. 13/11/1989 inzake onopzettelijk lichaamsleed;
- *Hof van Beroep te Gent dd. 24/12/2003 inzake het bezit en verhandelen van stoffen met hormonale, antihormonale, anabole, anti-infectieuze, antiparasitaire en anti-inflammatoire werking;
- *Parket Politierechtbank te Brugge dd. 01/03/1988 wegens een verkeersinbreuk - minnelijke schikking;
- *Parket van de pdK te Brugge dd. 04/01/2007 inzake inbreuken op de jachtwetgeving - minnelijke schikking.

Ingevolge deze inlichtingen heeft de federale wapendienst de procureur des Konings te Brugge verzocht om concrete gegevens omtrent voornoemde veroordelingen. Op 8 januari 2009 werden ons volgende stukken toegezonden:

- *een kopie van het arrest van het Hof van Beroep dd. 02/02/1989 inzake het verhandelen en toedienen van stoffen met hormonale of antihormonale werking: uit louter winstbejag heeft u door het onoordeelkundig toedienen van hormonale stoffen, kort voor de slachting van de runderen, de volksgezondheid in gevaar gebracht;
- *een kopie van het vonnis van de Correctionele Rechtbank te Brugge dd. 13/11/1989 inzake onopzettelijk lichaamsleed: door een gebrek aan voorzichtigheid in het verkeer heeft u lichamelijke schade toegebracht aan juffrouw Tania Jonckheere;
- *een kopie van het arrest van het Hof van Beroep dd. 24/12/2003 inzake het bezit en het verhandelen van stoffen met hormonale, antihormonale, anabole, anti-infectieuze, antiparasitaire en anti-inflammatoire werking: het betreft het bezit en het verhandelen van het corticosteroïde dexamethasone. Dit product heeft u aan diverse runderen toegediend, en een aantal van deze runderen heeft u vervolgens aangeboden in het slachthuis van Melle. Dergelijk handelen wijst op een immorele en

gevaarlijke ingesteldheid die de volksgezondheid ernstige schade kan toebrengen;

*een kopie van het strafdossier BG.63.H2.151092-06 inzake inbreuken op de jachtwetgeving: meer bepaald werden inbreuken gepleegd op:

- art. 19 van het jachtdecreet: het verbod om gebruik te maken van een lokmiddel om het doden van wild te vergemakkelijken;
- art. 16,6° van het openingsbesluit 2003-08 van 18/07/2003: het verbod om waterwild te bejagen op minder dan 200 meter van een voederplaats waarop granen of andere lokvoerders worden gebruikt of werden aangebracht op minder dan één maand voordien.

Boswachters hebben op 01/09/2006 vastgesteld dat meerdere jagers op amper een tiental meter van een veedrinkpoel wilde eenden hebben geschoten. Daags voordien hadden dezelfde boswachters opgemerkt dat aan die veedrinkpoel onnatuurlijk veel wilde eenden aanwezig waren, en dat aan de oever van de poel maïs was gestrooid voor het voederen van de wilde eenden. Naast de wilde eenden werd ook een houtduif geschoten; hiervoor was de jacht nog niet geopend. U werd als de 'jachtrechthouder' van dit jachtterrein terzake verhoord. U heeft verklaard dat u geen maïs heeft gestrooid en dat u niet weet wie de houtduif heeft geschoten. De procureur des Konings te Brugge heeft u een minnelijke schikking voorgesteld welke door u werd aanvaard.

Op basis van bovenvernoemde gegevens kan worden besloten dat er, met het oog op het vrijwaren van de openbare orde en veiligheid, problemen kunnen rijzen.

Wat betreft de inbreuken op de jachtwetgeving heeft u formeel ontkend dat u aan de oever van de drinkpoel maïs zou hebben gestrooid. Hoe dan ook werd vastgesteld dat er tijdens bovenvernoemde jachtpartij inbreuken op de jachtwetgeving werden gepleegd, en dat u aan deze jachtpartij heeft deelgenomen.

De procureur des Konings heeft u een minnelijke schikking voorgesteld, en na betaling ervan werd de zaak geseponeerd. Het louter feit dat de procureur des Konings een zaak heeft geseponeerd betekent nog niet dat er geen strafbare feiten werden gepleegd. Zo is het perfect mogelijk dat de procureur des Konings in het kader van strafrechtelijke vervolging het opportuun vindt de zaak zonder gevolg te rangschikken; doch anderzijds oordeelt dat inzake het voorhanden hebben van vuurwapens deze feiten wel een probleem kunnen vormen. Deze zienswijze blijkt duidelijk uit de adviezen die de procureur des Konings te Brugge heeft gegeven.

In hoeverre uzelf strafrechtelijk in de fout bent gegaan is op basis van de stukken aanwezig in het dossier niet na te gaan; doch als jachtrechthouder draagt u toch een zekere verantwoordelijkheid voor datgene wat er zich op uw jachtterrein afspeelt. Op zijn minst kan worden gesteld dat u niet voldoende zorgvuldig tewerk bent gegaan inzake het beheer van het jachtterrein waarvan u jachtrechthouder bent.

Naast dit incident zijn er nog andere elementen die aantonen dat uw gedrag niet de vereiste waarborgen biedt inzake openbare orde en veiligheid. Zo werd bij nazicht van uw strafregister vastgesteld dat u werd veroordeeld wegens het bezit, verhandelen en toedienen van hormonale producten aan runderen.

Tijdens de uitoefening van het mondelinge hoorrecht heeft u gesteld dat het oude feiten betreft die geen rechtstreeks verband houden met wapens.

Het betreft hier echter inbreuken op de wet van 24/02/1921 (wet betreffende het verhandelen van gifstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, ontsmettingsmiddelen en antiseptica) en de wet van 15/07/1985 (wet betreffende het gebruik bij dieren van stoffen met hormonale, antihormonale, beta-adrenergische of productiestimulerende werking), regelgeving die net is gericht op het vrijwaren van de openbare orde en veiligheid – in dit geval dan het vrijwaren van de volksgezondheid. Het niet naleven van deze regelgeving toont aan dat winstbejag voor u primeert op de gezondheid van uw medemens. Uw handelen wijst op een immorele en gevaarlijke ingesteldheid die desastreuze gevolgen had kunnen hebben voor de volksgezondheid. Voor dergelijke feiten werd u zelfs tot tweemaal toe veroordeeld; hetgeen niet getuigt van een betrouwbare persoonlijkheid.

Er zijn voldoende ernstige en concrete redenen die aantonen dat het voorhanden hebben van een vuurwapen als nadelig en gevaarlijk voor de openbare orde en veiligheid moet worden beschouwd. Uw gedrag biedt niet de vereiste waarborgen waardoor het voorhanden hebben van een vuurwapen een gevaar kan betekenen voor anderen, voor uzelf, en voor de openbare orde en veiligheid. U kan niet genieten van het noodzakelijk vertrouwen dat moet kunnen gesteld worden in een wapenbezitter.

Derhalve wordt het recht om volgende vuurwapens en de bijhorende munitie voorhanden te houden ingetrokken:

(...).

Bovendien wordt u eveneens het recht ontzegd om andere vuurwapens voorhanden te hebben dan dewelke vermeld in deze beslissing. Concreet betekent dit dat u zich geen nieuwe vuurwapens mag aanschaffen op basis van een jachtverlof en/of een sportschutterslicentie".

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie

4. In haar memorie van antwoord werpt de verwerende partij op dat de verzoeker geen actueel belang meer heeft bij het onderhavige beroep, aangezien hij zijn vuurwapens verkocht heeft aan een vriend en bijgevolg geen vergunning ter zake meer nodig heeft.

5. De verzoeker repliceert dat hij ingevolge de bestreden beslissing verplicht was om zich van zijn vuurwapens te ontdoen. Hij stelt dat hij zich niet definitief van die wapens heeft ontdaan en dat zij hem zullen worden overgedragen

wanneer hij opnieuw het recht verkrijgt op wapenbezit. Bovendien merkt hij op dat in de bestreden beslissing hem ook het recht wordt ontzegd om andere vuurwapens voorhanden te hebben.

Beoordeling

6. In de bestreden beslissing wordt niet enkel verzoekers recht ingetrokken om de zes in zijn bezit zijnde jachtwapens nog langer voorhanden te hebben, maar wordt hem ook het recht ontzegd om andere vuurwapens voorhanden te hebben. Ingevolge de gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing zou de verzoeker zich opnieuw vuurwapens kunnen aanschaffen en, na het verkrijgen van een jachtverlof, opnieuw kunnen jagen. Aldus beschikt de verzoeker over het rechtens vereiste actueel belang bij het onderhavige beroep.

De exceptie wordt verworpen.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

7. In een eerste middel voert de verzoeker de schending aan van artikel 13 van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens (hierna : wapenwet) en van het verbod op machtsoverschrijding.

Hij wijst op artikel 13 van de wapenwet, dat bepaalt dat de provinciegouverneur het recht op het voorhanden hebben van vuurwapens kan intrekken na advies van de procureur des Konings en volgens de procedure bepaald door de Koning. Hij meent dat die bepaling niet uitvoerbaar is, nu in geen enkel koninklijk besluit die intrekkingprocedure is vastgesteld. Hij wijst er op dat in het

koninklijk besluit van 29 december 2006 tot uitvoering van sommige bepalingen van de wapenwet weliswaar uitvoering wordt gegeven aan een aantal bepalingen van die wet, maar niet aan voormeld artikel 13. Wat het koninklijk besluit van 20 september 1991 tot uitvoering van de wapenwet betreft, stelt hij dat artikel 14 van dit besluit louter bepaalt dat de beslissing van de provinciegouverneur ter kennis moet worden gebracht van de betrokkene, dat deze beslissing gemotiveerd moet zijn en dat de betrokkene zijn wapens moet afgeven.

8. De verwerende partij antwoordt dat de motivering van de bestreden beslissing onder meer luidt als volgt :

"Deze procedure wordt omschreven in artikel 14 van het KB van 20 september 1991 tot uitvoering van de wapenwet. Op basis van artikel 48 van de wapenwet blijven de uitvoeringsbesluiten van de wet van 3 januari 1933 op de vervaardiging van, de handel in en het dragen van wapens en op de handel in munitie geldig als uitvoeringsbesluiten van de wapenwet tot ze worden vervangen en mits ze niet in tegenstrijd zijn met de wapenwet. Bovendien wordt in de omzendbrief van 8 juni 2006 (omzendbrief met betrekking tot de toepassing van de wapenwet) gesteld dat de gouverneur de mogelijkheid om een vergunning te beperken, te schorsen of in te trekken behoudt, en dat de bepalingen van het KB van 20/09/1991 van toepassing zijn en worden uitgebreid tot alle vergunningsplichtige vuurwapens. De gouverneur kan ook sancties treffen ten aanzien (van) jagers en sportschutters, zelfs indien zij geen vergunning hebben. In dat geval kan hij het recht om het wapen voorhanden te hebben, beperken, schorsen of intrekken".

De verwerende partij stelt dat verder toepassing kan worden gemaakt van de vermelde besluiten.

9. De verzoeker repliceert dat artikel 14 van het koninklijk besluit van 20 september 1991 tot uitvoering van de wapenwet niet de procedure vóór het nemen van de beslissing van de provinciegouverneur regelt, maar wel de procedure ná het nemen van zijn beslissing. Bovendien stelt de verzoeker dat de omzendbrief van 30 oktober 1995 geen uitvoering kan geven aan artikel 13 van de wapenwet, aangezien enkel de Koning bevoegd is om uitvoering te geven aan die bepaling en die bevoegdheid niet kan worden gedelegeerd aan een minister.

10. In zijn laatste memorie stelt de verzoeker dat uit artikel 13 van de wapenwet duidelijk volgt dat het advies van de procureur des Konings volgens een welbepaalde procedure moet worden ingewonnen en dat ook de intrekingsbeslissing zelf volgens een nader te bepalen procedure tot stand moet komen, bijvoorbeeld na een moraliteitsonderzoek zoals omschreven in de omzendbrief van 30 oktober 1995.

Beoordeling

11. Artikel 13, eerste lid, van de wapenwet luidt als volgt :

"Indien blijkt dat het voorhanden hebben van de in artikel 12 bedoelde wapens de openbare orde kan verstoren, kan de gouverneur bevoegd voor de verblijfplaats van de betrokkene en de Minister van Justitie indien het een persoon zonder verblijfplaats in België betreft, het recht om het wapen voorhanden te hebben bij een met redenen omklede beslissing beperken, schorsen of intrekken. Dit doet hij na het advies te hebben ingewonnen van de procureur des Konings van het arrondissement waar de betrokkene zijn verblijfplaats heeft en volgens een procedure bepaald door de Koning".

De artikelen 47 en 48 van de wapenwet luiden als volgt :

"Art. 47. De wet van 3 januari 1933 op de vervaardiging van, de handel in en het dragen van wapens en op de handel in munitie, gewijzigd bij de wetten van 30 januari en 5 augustus 1991, 9 maart 1995, 24 juni 1996, 18 juli 1997, 10 januari 1999 en 30 maart 2000, wordt opgeheven.

Art. 48. De uitvoeringsbesluiten van de wet bedoeld in artikel 47 blijven geldig als uitvoeringsbesluiten van deze wet tot ze worden vervangen en mits ze niet in tegenstrijd zijn met deze wet.
(...)"

Artikel 14 van het koninklijk besluit van 20 september 1991 tot uitvoering van de wapenwet luidt als volgt :

"In geval van intrekking of schorsing van de vergunning, geeft de Minister van Justitie, zijn afgevaardigde of de provinciegouverneur bij aangetekend schrijven met ontvangstbewijs kennis van de beslissing aan de houder van de vergunning.

De beslissing is met redenen omkleed en vermeldt de termijnen waarbinnen het wapen overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk II in bewaring moet

worden gegeven bij een erkend persoon of moet worden overgedragen aan een erkend persoon of aan een persoon die houder is van een vergunning tot het voorhanden hebben van een wapen.

Binnen acht dagen te rekenen vanaf de inbewaargeving of de overdracht, stelt de persoon die het wapen in bewaring heeft gekregen of aan wie het is overgedragen, de overheid die de beslissing tot schorsing of intrekking van het wapen heeft genomen, ervan in kennis dat het wapen bij hem in bewaring is gegeven of aan hem is overgedragen. Zulks geschiedt door middel van het formulier dat bij de kennisgeving wordt gevoegd".

12. De (nieuwe) wapenwet is in werking getreden op 9 juni 2006. Artikel 14 van het koninklijk besluit van 20 september 1991 tot uitvoering van de (oude) wapenwet heeft haar geldingskracht behouden, op grond van artikel 48 van de wapenwet. Het genoemde artikel 14 regelt de procedure, bedoeld in artikel 13, eerste lid, van de wapenwet, zoals die verloopt ná het nemen van de beslissing door de provinciegouverneur of, in beroep, de minister van Justitie.

Teneinde artikel 13, eerste lid, van de wapenwet te kunnen toepassen, is niet vereist dat de Koning tevens de procedure voorafgaand aan de beslissing van de provinciegouverneur of de minister van Justitie vastlegt.

Ten aanzien van de beoordeling van het gevaar dat de betrokkene betekent voor de openbare orde, voor zichzelf of voor anderen, beschikken de provinciegouverneur en de minister van Justitie over een ruime discretionaire bevoegdheid. Die vrijheid betreft ook het voeren van het onderzoek voorafgaand aan die beoordeling.

Het eerste middel is niet gegrond.

B. Tweede en derde middel

Standpunt van de partijen

13. In een tweede en derde middel voert de verzoeker de schending aan van de artikelen 11, 12 en 13 van de wapenwet, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het motiverings-, zorgvuldigheids-, redelijkheids-, proportionaliteits- en pater legem-beginsel.

De verzoeker betoogt dat krachtens de artikelen 11, 12 en 13 van de wapenwet, zoals geïnterpreteerd in de gecoördineerde omzendbrief van 30 oktober 1995 betreffende de toepassing van de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake wapens, het recht op het voorhanden hebben van wapens slechts kan worden ingetrokken indien concreet, aan de hand van een actueel moraliteitsonderzoek, wordt aangetoond dat wapenbezit in hoofde van de betrokkene een potentieel gevaar vormt voor de openbare orde.

Hij stelt vast dat hij geenszins veroordeeld is voor jachtfeiten, maar dat hij louter een minnelijke schikking heeft aanvaard, die geen veroordeling inhoudt, maar ertoe leidt dat de strafvordering vervalst. Evenmin heeft hij erkend een strafrechtelijke of burgerrechtelijke fout te hebben begaan. Integendeel heeft hij dit steeds ontkend en heeft hij de minnelijke schikking slechts aanvaard om een strafvordering te vermijden. Hij meent dan ook dat het niet bewezen is dat hij strafbare feiten heeft gepleegd.

Verder stelt hij dat het advies van de procureur des Konings van 18 september 2007, waarin het jachtmisdrijf als ernstig wordt bestempeld, in strijd is met de beslissing om geen vervolging in te stellen. De verzoeker merkt op dat het negatief advies van de procureur des Konings van 17 april 2008, bevestigd op 1 oktober 2008, overigens strijdig is met diens eerder advies van 13 december 2007, waarin de procureur des Konings op grond van dezelfde jachtfeiten

geoordeeld heeft dat er geen reden was om de registratie van verzoekers vuurwapens te schrappen en dit vlak na de weigering door de arrondissementscommissaris op 17 oktober 2007 om een jachtverlof toe te kennen. De verzoeker wijst op de beslissing van het Agentschap voor Natuur en Bos van 7 januari 2009, waarin wordt gesteld dat hij een jachtverlof voor het seizoen 2008-2009 kan verkrijgen en dat het onduidelijk is waarom door de provinciegouverneur een nieuw advies werd gevraagd aan het parket en vreemd dat het oorspronkelijk gunstige advies gewijzigd werd zonder dat zich nieuwe feiten hadden voorgedaan.

Voorts merkt de verzoeker op dat nergens voorzien is in een objectieve aansprakelijkheid van de jachtrechthouder. Zelfs een mogelijke onvoorzichtigheid kan volgens hem geenszins tot een gevaar voor de openbare orde doen besluiten.

Wat het begrip "openbare orde" in artikel 13 van de wapenwet betreft, meent hij dat dit restrictief moet worden geïnterpreteerd. Hij zet uiteen dat teneinde het recht op het voorhanden hebben van wapens te kunnen intrekken, concreet moet worden aangetoond dat het wapenbezit in hoofde van de betrokkene een bedreiging vormt voor de openbare orde. Niet elke strafrechtelijke veroordeling is relevant om een potentieel gevaar voor de openbare orde aan te tonen. Hij wijst er op geen strafrechtelijke veroordelingen te hebben opgelopen die verband houden met de in artikel 5, § 4, van de wapenwet geviseerde misdrijven, met één van de misdrijven tegen de openbare orde bepaald in titel IV of V van het strafwetboek of met gebruik van vuurwapens. Bovendien dateert zijn laatste strafrechtelijke veroordeling van 24 december 2003, naar aanleiding van feiten gepleegd op 26 juni 1997.

Hij meent dat in de bestreden beslissing dan ook niet wordt aangetoond, aan de hand van actuele gegevens zoals een politieverslag of een moraliteitsonderzoek zoals vermeld in de genoemde omzendbrief van 30 oktober 1995, dat hij een gevaar voor de openbare orde zou vormen.

Hij acht het onbegrijpelijk dat op grond van zijn strafrechtelijk verleden de registratie van zijn jachtwapens niet geweigerd werd op 21 december 2006, terwijl bijna twee jaar later zijn strafrechtelijk verleden wel een motief vormt voor de intrekking van zijn vergunning, hoewel zich tussen voormelde registratie en het nemen van de bestreden beslissing geen nieuwe relevante strafrechtelijke feiten hebben voorgedaan met het oog op de beoordeling van zijn potentieel gevaar voor de openbare orde. Hij beschouwt de bestreden beslissing dan ook als onredelijk en onevenredig zwaar.

14. De verwerende partij antwoordt dat in de bestreden beslissing wordt verwezen naar het jachtincident en naar andere feiten waarvoor de verzoeker werd veroordeeld of waaromtrent een strafdossier werd aangelegd, teneinde te concluderen dat voldoende ernstige en concrete redenen bestaan op grond waarvan wapenbezit in hoofde van de verzoeker als nadelig en gevaarlijk voor de openbare orde en veiligheid kan worden beschouwd. Zij stelt dat bij de minnelijke schikking rekening werd gehouden met de omstandigheden waarin de feiten konden plaatsgrijpen. Zij merkt op dat aan een onderzoek gevoerd door een overheid het vermoeden van objectiviteit kleeft en dat hetzelfde geldt voor de vaststellingen van verbalisanten in processen-verbaal in strafdossiers. De bestreden beslissing is volgens haar dan ook gebaseerd op concrete feiten die in hun juiste context zijn geplaatst.

Gelet op de ruime discretionaire bevoegdheid waarover zij beschikt met betrekking tot de invulling van het begrip "openbare orde", meent zij op wettige wijze te hebben geoordeeld dat verzoekers gedrag niet de vereiste waarborgen biedt voor de bescherming van de openbare orde en veiligheid.

Voorts stelt zij dat de bestreden beslissing niet mag worden beschouwd als een sanctie voor een zeker gedrag. Die beslissing streeft immers de bescherming van de openbare orde na. Het zou volgens haar tegenstrijdig zijn om, enerzijds, te stellen dat de houding van de verzoeker de openbare orde kan

verstoren en, anderzijds, hem de mogelijkheid te bieden een wapen te bezitten en te gebruiken.

15. De verzoeker repliceert dat het hem toerekenen van het jachtincident niet getuigt van een objectief onderzoek. Hij merkt voorts op dat op grond van artikel 13 van de wapenwet de verwerende partij ook kon opteren voor de beperking of schorsing van het recht om een wapen voorhanden te hebben, naast de intrekking.

16. In haar laatste memorie stelt de verwerende partij dat de vuurwapens van de verzoeker inderdaad geregistreerd werden op 21 december 2006, maar dat op dat ogenblik de betrokken overheid nog geen kennis had van het strafdossier BG.63.H2.151092/06. Bovendien was de verzoeker op dat ogenblik reeds in het bezit van een jachtverlof voor het seizoen 2006-2007. Zij merkt op dat pas naar aanleiding van de weigering door de arrondissementscommissaris om een jachtverlof toe te kennen voor het seizoen 2007-2008, de provinciegouverneur kennis kon nemen van het bestaan van het voormeld proces-verbaal. Het feit dat het jachtincident niet tot de onmiddellijke intrekking van het jachtverlof voor het seizoen 2006-2007 heeft geleid, is volgens haar mogelijk te wijten aan het feit dat gewacht werd op de houding van de procureur des Konings, die in december 2006 een minnelijke schikking heeft voorgesteld.

Voorts stelt zij vast dat de inbreuken zijn gepleegd op een jachtterrein waarvan de verzoeker de jachtrechthouder is en dat de verzoeker aan de jachtpartij deelnam, zodat hij zelf de inbreuken had kunnen en moeten vaststellen.

Ten slotte meent zij dat een beslissing van het Agentschap voor Natuur en Bos inzake de toekenning van een jachtverlof een andere beoordeling inhoudt dan de bestreden beslissing. Bij laatstgenoemde beslissing wordt immers het potentiële gevaar voor de openbare orde ingeschat waarbij de moraliteit van de betrokkene wordt beoordeeld. Zij merkt bovendien op dat de bestreden beslissing

niet enkel gesteund is op de inbreuken op de jachtwetgeving, maar ook op eerdere strafrechtelijke inbreuken gepleegd door de verzoeker.

Beoordeling

17. Overeenkomstig het beginsel van de materiële motiveringsplicht moeten er voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven bestaan, wat onder meer inhoudt dat die motieven steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld.

Het komt aan de Raad van State evenwel in de regel niet toe het onderzoek van de feiten over te doen en zich aldus in de plaats te stellen van de overheid die de bestreden beslissing heeft genomen. Hij kan alleen maar nagaan of de beslissing in redelijkheid is genomen.

Krachtens artikel 13, eerste lid, van de wapenwet kan de gouverneur het recht om een wapen voorhanden te hebben bij een met redenen omklede beslissing en na advies van de procureur des Konings beperken, schorsen of intrekken indien blijkt dat het voorhanden hebben van het wapen de openbare orde kan verstoren. De belanghebbende kan op grond van artikel 30 van de wapenwet tegen die beslissing beroep instellen bij de minister van Justitie. Bij de invulling van het begrip "openbare orde" bedoeld in artikel 13 van de wapenwet beschikt de overheid over een ruime discretionaire bevoegdheid. Zij mag uit bepaalde feiten afleiden dat het voorhanden hebben van het wapen de openbare orde kan verstoren.

Te dezen worden in de bestreden beslissing een aantal redenen vermeld op grond waarvan zij werd genomen.

Zij verwijst naar het proces-verbaal BG.63.H2.151092/06, de verantwoordelijkheid van de verzoeker als jachtrechthouder, waarvoor aan de

verzoeker een minnelijke schikking werd voorgesteld, en twee veroordelingen wegens inbreuken op de hormonenwetgeving.

De bestreden beslissing besluit dat er voldoende ernstige en concrete redenen zijn die aantonen dat het voorhanden hebben van een vuurwapen als nadelig en gevaarlijk voor de openbare orde en veiligheid moet worden beschouwd.

Alhoewel de minister van Justitie over een ruime discretionaire macht beschikt, betekent zulks niet dat hij een onbeperkte of willekeurige beoordelingsvrijheid heeft. Voor de wettige uitoefening van deze beoordelingsvrijheid is onder meer vereist dat de intrekking zich in een redelijk verband van evenredigheid verhoudt tot de in aanmerking genomen feiten.

In dezen heeft de minister van Justitie geoordeeld dat intrekking vereist was, hoewel verzoekers strafrechtelijk verleden geen beletsel was om nog op 21 december 2006 de registratie of vergunning voor de jachtwapens te verlenen, terwijl bijna twee jaar later zijn strafrechtelijk verleden een motief vormde voor de intrekking van zijn vergunning, hoewel er zich tussen het ogenblik van de registratie en de thans bestreden beslissing geen nieuwe relevante strafrechtelijke feiten hadden voorgedaan die zouden wijzen op een gevaar voor de openbare orde.

Ook het determinerende feit, met name het jachtincident van 1 september 2006 waarop de minnelijke schikking betrekking heeft gehad, was voor de arrondissementscommissaris, die reeds met een schrijven van 9 oktober 2006 uitgaande van het Agentschap voor Natuur en Bos, Buitendienst West-Vlaanderen, op de hoogte was gebracht van het jachtincident, niet zwaarwichtig genoeg om het jachtverlof 2006-2007 in te trekken.

De registratie van de wapens van de verzoeker op 21 december 2006 geschiedde bijgevolg ook nadat de arrondissementscommissaris op de hoogte was gebracht van het jachtincident.

De verzoeker heeft eveneens steeds ontkend de feiten te hebben gepleegd en de verbaliserende boswachters hebben blijkbaar niet kunnen vaststellen dat de aangeklaagde jachtfeiten door hem zijn gepleegd.

De procureur des Konings te Brugge heeft op 13 december 2007 als advies gegeven dat een schrapping van de registratie van de vuurwapens niet vereist was, terwijl hij 17 april 2008, alhoewel er zich geen nieuwe relevante feiten hebben voorgedaan, wel adviseert om de vergunningen in te trekken.

Ten slotte stelt de Raad van State vast dat het Agentschap voor Natuur en Bos de gegrondverklaring van het beroep van de verzoeker tegen de beslissing van de arrondissementscommissaris van 30 juli 2008 om het door verzoeker aangevraagde jachtverlof voor het seizoen 2008-2009 te weigeren als volgt motiveert :

"Het feit dat de heer Vancoppenolle ook voor het jachtseizoen 2007-2008 geen jachtverlof heeft verkregen betekent dat hem de facto een jachtverbod van nu al anderhalf jaar is opgelegd. Dat lijkt een voldoende zware sanctie voor een persoon die niet werd veroordeeld voor voornoemde feiten, en die altijd ontkend heeft dat hij voornoemde jachtfeiten heeft gepleegd en waar ook geen sluitende bewijzen voorhanden zijn dat hij die feiten zou hebben gepleegd.

Gelet op het voorgaande zijn er volgens het Agentschap voor Natuur en Bos geen zwaarwichtige redenen meer om de afgifte van een jachtverlof voor het jachtseizoen 2008-2009 aan de heer Herman Vancoppenolle te weigeren".

Ook in de bestreden beslissing wordt gesteld dat "op basis van de stukken aanwezig in het dossier" niet kan worden nagegaan of de verzoeker "strafrechtelijk in de fout (is) gegaan", zodat de verantwoordelijkheid voor de jachtmisdrijven niet zo maar op de verzoeker kan worden geschoven.

De vroegere veroordelingen wegens inbreuken op de hormonenwetgeving slaan terug op feiten die zich hebben voorgedaan in 1997 en bijgevolg niet van recente aard zijn, terwijl zij in het verleden nooit een reden zijn geweest om aan de verzoeker het wapenbezit of de jachtvergunning te ontfeggen, zodat zij thans bezwaarlijk hiervoor nog kunnen worden aangegrepen.

De beslissing tot intrekking van het recht om vuurwapens en de bijhorende munitie voorhanden te hebben, steunt bijgevolg op onvoldoende bewezen feiten en is kennelijk onredelijk ten aanzien van de aangehaalde feiten.

Het tweede en het derde middel zijn gegrond.

BESLISSING

- 1. De Raad van State vernietigt het besluit van de minister van Justitie van 29 juli 2009 waarbij het beroep van Herman Vancoppenolle tegen de beslissing van de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen van 4 juli 2008 tot intrekking van het recht om bepaalde vuurwapens en bijhorende munitie voorhanden te hebben, wordt verworpen en waarbij de verzoeker het recht wordt ontzegd om andere vuurwapens voorhanden te hebben.**
- 2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.**
- 3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zeven juli tweeduizend en elf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Luc Hellin